

Poradna Petry Černocké

♦ Stalo se vám někdy, že by vás někdo stalkoval? (Hana V., Oleško)
Ne. Díky bohu.

♦ Jak často zpíváte na charitativních akcích a podle jakého klíče si je vybíráte? (H. L., Mladá Boleslav)

Docela často, ale žádostí o taková vystoupení je pořád strašně moc. Vybírám také podle toho, jestli mám jet až do Ostavy, nebo je to v Praze. To víte, že ty akce, kdy bych musela sedět deset hodin v autě, už přenechávám mladším. Základní kritérium ale je, kdo to pořádá, pro jaký účel a jak moc je důvěryhodný. Někdy přemýšlím, jak všechny ty charity na určitý druh onemocnění dětí nebo seniorů vlastně suplují to, co by měl přirozeně financovat stát, kterému stejně jako vy platím dost velké daně. Je pak peklo číst, že se v nemocnicích utápějí miliardy, o které pacienti ani nezavádí.

♦ Zemřel mi jezevčík. Byl to nejužasnější pes na světě. Bojím se ale, že kdybych si teď pořídila dalšího psa, nebude tak hodný. Je mi ale strašně smutno. Poradíte mi, co dělat. (Olina T., Přerov)

Opravdový milovník psů si vždycky porídí dalšího psiho kamaráda. Já už měla jezevčíky tři. Jeden byl opravdový rapl, neposlouchal (to ale dělají všichni) a měl něco proti dětem. Ten poslední je navíc líný, trochu obézní a neposlušný. To ovšem o něm mohu říkat pouze já! Milovala jsem je ale všechny stejně. Jde přece především o to, dát hezký domov nějakému zvířeti. Nešťastných a zanedbávaných psů je bohužel hodně.

♦ Máte tip, jak po letech vzkřísit manželství? (Hanka)

V jakém směru? Každé dobré manželství se udržuje vzájemnou důvěrou, péčí o toho druhého, případně dalšího člena rodiny. Důležité je rozvíjení společných zálib, hodně udělat i pejsek nebo kočka. Moje manželství se dost točí okolo společných zvířecích miláčků. Hlavně nemít tendenci si všimnout jen toho, co ten druhý zas udělal špatně, a občas si připomenout i to, co dělá dlouhodobě dobře. A pokud se podíváme třeba na intimní chvíle v ložnici, tak buďte ráda, když hezky funguje manželská rutina, a nestýskejte si po zamilovanosti a prudké vášni. K tomu manželství nebylo vymyšleno. Všechno mít nemůžete.

Dvanáctiletý Ondřej Suchý se zamiloval do Luisy a Lotky.

Tři dny před Silvestrem roku 1956 měl v pražském kině Paříž premiéru západoněmecký film Luisa a Lotka natočený podle v té době už slavné knižní předlohy Ericha Kästnera. Jde o příběh sester-dvojčat, jež byly v útlém dětství při rozvodu rodičů rozděleny, a tak o sobě vůbec nevěděly. Zcela náhodou se setkají na prázdninovém táboře, kde vymyslí rafinovaný plán, jak své rodiče opět dát dohromady – před návratem domů se »vymění«.

Dvojčata Isa (vlevo) a Jutta Günther byla v padesátých letech velkými hvězdami.

Film, podobně jako knížka, měl tehdy značný úspěch a myslím, že nás, dvanáctiletých kluků, bylo hodně do obou děvčátek zamilovaných. Od roku 1950, kdy byl film natočen, uplynulo letos sice už 65 let, ale mně zvědavost nedala, a tak jsem zkusil po osudu obou sester zapátrat. Měl jsem radost, když jsem zjistil, že obě

herečky, Isa a Jutta Günther, kterým je dnes už 76 let, si užívají zaslouženého odpočinku.

Zazářily po celém světě

Isa (představitelka Luisy), provdaná Wimmer, žije v Kolíně nad Rýnem, Jutta (Lotka) provdaná Westerbarkey, bydlí v Mnichově. A právě paní Juttě jsem měl příležitost položit pár

Ja k dnes žijí Luisa a Lotka?

odhaluje Ondřej Suchý

otázek a popsat jí, jaký měl jejich film svého času v Československu u dětí úspěch. Byla mile překvapená: „Nevěděly jsme, že se náš film v Československu dětem líbí, ani žádné dopisy jsme od českých fanoušků nedostaly.“ (No, ono se tehdy v padesátých letech zrovna do západního Německa moc nepsal, že?) „Jinak ale víme, že Luisa a Lotka slavily úspěch u diváků na celém světě, dokonce i v Japonsku se nadabovaný promítal. V Německu pak získal první Cenu německého filmu (Bundesfilmpreis) po válce.“

A jaké bylo první setkání Isy a Jutty se spisovatelem Erichem Kästnerem? „Samozřejmě že jsme se s autorem té slavné knížky setkaly – to on si nás osobně s režisérem, jímž byl Josef von Báky, vybral. Konkurence byla veliká, vybral si nás ze 120 dvojčat.“

V 28 letech přestaly filmovat

Isa a Jutta pak hrály ještě v desítkách dalších filmů – Jutta navíc i hlavní roli ve švýcarském snímku Heidi, který měl rovněž u našich diváků úspěch. Jaký byl důvod, že se nakonec obě sestry ve svých osmadvaceti letech stáhly do ústraní (alespoň v žádném dalším filmu se už pak ani jedna z nich neobjevila), to jsem se nedozvěděl...

„S radostí Vám posílám fotku z filmu Luisa a Lotka s věnováním, samozřejmě ji podepíše i moje sestra, pokud ji mnou podepsanou zašlete,“

těmi slovy končila svůj dopis paní Isa. Jo, já fotku pošlu zase zpátky do Německa, ona se cestou někam zatoulá a mně se tím navždy ztratí jedna z hezkých vzpomínek na mé dětství! Nic takového!
■ Ondřej SUCHÝ

Filmovou kariéru pověsily na hřebík už v osmadvaceti letech.

Když vyrostly, nechaly se takto sexy vyfotit na své podpiskarty.

INZERCE

Nejotevřenější autobiografie francouzské filmové legendy Gérarda Depardieu!

www.albatrosmedia.cz

